

תת"ע 786/03/16 - מדינת ישראל נגד יחיאל עומר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 786-03-16 מדינת ישראל נ' יחיאל עומר
תיק חיצוני: 53110081352

בפני	כבוד השופטת רות רז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יחיאל עומר

החלטה

בפניי בקשת המבקש לפסיקת הוצאות.

בתאריך 29.3.16 המבקש הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של העמדת רכב בניגוד להוראות תמרור 437, המסמן מקום חנייה לרכב של נכה, עבירה בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה.

המבקש עתר לפסיקת הוצאות שנגרמו לו מחמת זימונו, לטענתו, לבית המשפט ברמלה במקום לבית המשפט בפתח תקווה. בטופס ההזמנה למשפט וכתב אישום, נכתב כי עליו להתייצב לבית המשפט מרכז ברמלה ביום 12.12.14. לדבריו, התייצב בבית המשפט ברמלה באותו מועד, ונאלץ לבקש דחיית מועד הדיון בפתח תקווה. המבקש תושב קורנית, והגיע לבית המשפט ברמלה ולאחר מכן לפתח תקווה מכרמיאל.

ב"כ המשיבה טען, כי בתחתית ההזמנה לדיון, נרשמה הכתובת המלאה והנכונה של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה.

סעיף 80 (א) לחוק העונשין קובע תנאי סף על מנת להקנות לבית המשפט סמכות לפסוק הוצאות לנאשם, וזה לשון החוק:

"משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה

לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

תנאי הסף לפסיקת הוצאות הוא שהנאשם זוכה או שהאישום נגדו בוטל לפי הוראת סעיף 94(ב) לחסד"פ.

בע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל, קבע כב' השופט חשין:

" שני תנאים חייבים להתקיים, ואם נתקיימו השניים רשאי בית-משפט לחייב את המדינה לשלם פיצויים לפלוני שהיה נאשם במשפט פלילי ולשפוטו בגין הוצאות שעמד בהן במשפטו. ואלה הם התנאים: אחד, כי פלוני עמד לדין פלילי ויצא זכאי בדינו. ראו והשוו ע"פ 1767/94 יוסף נ' מדינת ישראל (פרשת יוסף וסרסור [1]), בעמ' 519. אותו דין יחול במקרה שבו בוטל אישום כהוראת סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (חסד"פ), קרא: במקום שבו ביטל בית-משפט כתב-אישום בהסכמת התובע והנאשם אף לאחר תשובת הנאשם לכתב-האישום. שניים, בְּרָאוּת בית-המשפט אחד משני אלה: אחד, "שלא היה יסוד להאשמה", ושניים, במקרה שבו "ראה" בית-המשפט "נסיבות אחרות המצדיקות זאת".

עוד נקבע באותו פס"ד, "זיכוי של נאשם הוא תנאי מוקדם והכרחי....".

לאחר שבחנתי את הבקשה, מצאתי כי לא מתקיימות נסיבות המקנות לבית המשפט סמכות לפסוק הוצאות למבקש. בעניינינו, כאמור, הנאשם הורשע לאחר שהודה בביצוע העבירה ולכן לא מתקיים תנאי הסף שנקבע בסעיף 80(א) לחוק העונשין שהנאשם זוכה או בוטל כתב האישום.

למעלה מן בצורך אציין, כי מעיון בהזמנה למשפט עולה כי בראש המסמך נכתב "בית משפט שלום לתעבורה ב: תעבורה מרכז-רמ". אך בתחתית המסמך, תחת הכותרת "בקשה לשפיטה שלא בפני הנאשם", נכתבה הכתובת: "תעבורה מרכז-רמ רח' הס 20 פ"ת".

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

